

LA CAMPANA DE GRACIA

ACTUALITATS.

¡Sembla que als carlins d' Estella aquesta vegada se 'n fet la Estella!

UNA FANTASMA.

ugiu, fugiu, que are ha sortit!.. Es tota blanca, porta 'ls ulls brillants y resplandents com lo foch, es mes alta que lo restant dels homes. Lo véurela fá tremolar. Es cosa que no pot tenirsi cara.

Aquests crits temerosos se pronunciaven cada nit en lo mèu poble, segons conta l' avi, quan ell era encare una criatura.

A cosa de las déu, desde las finestras de las casas, mirant per las esclatxas dels finestrons, se la veyá passar, fregant la terra ab lo rós-sech de son manto, sense fer cap mica de soroll y omplint de por lo cor d' aquella gent que xexant anys endarrera encare creya en bruixas.

Y ¡cosa estranya!.. May passava pèl mateix puesto.

¿De que vivia la fantasma?..

Era ben vist. La fantasma vivia de fruita.

Per allá ahont ella passava no quedava en los arbres ni una sola poma, ni una sola pera, ni un sol préssech. ¡Quin modo de netejar las branças!..

Lo barber del poble, home que 's moria de por; pero que procurava disimularla fent brometa, deya qu' era impossible que un tip de fruita tant considerable y tant continuat no l' hi dongués un cólich que l' escorregués.

¡Y com havia de escórre's una fantasma!..

Es lo cert que durant un any de carrera la fantasma 's passejá per lo terme del poble, y que durant un any de carrera 'ls poruchs vehins no feren mes que consumir-se de por, estarse tancats á casa sèva y tenir mals somnis...

Aixó duraria encare; pera jo 'us explicaré com vá acabar.

Lo barber tenia un fill, y aquest fill havia anat á servir en l' exercit.

Vuit anys de corre l' Espanya ab lo fusell al coll pot dirse que 'l ván esquilar mes bè de lo que hauria fet lo sèu pare mateix, encare que hi hagués abocat tota la sèva ciencia.

Aixís es que 'l fill del barber era lo que se 'n diu are un jove *corrido*.

Al arribar al poble y al venir la nit l' hi explicaren lo cas.

Ell l' escoltava ab interès, y en acabant, ab una frescura que admirá tothom, digué que aquella nit mateixa volia coneixe á la fantasma: que s' acostaria ab ella y que l' hi donaria 'l Déu vos guard.

Dit y fet: surt de casa sèva ab una pistola á la butxaca, pistola que guardava de quan era sorge. Encare no havia dat vint passos en fora del poble, ja 's troba la fantasma que 's gira cap-á-ell. Ell se gira cap á la fantasma.

—Detúrat l' hi diu. L' altra adelanta.

—Detúrat l' hi torna á dir ó sino.... Y á l' amenassa fa seguir l' obra. L' hi tira un tiro á lo que figurava ser lo cap.

Lo soroll de una olla quan se trenca respongué al tiro. Lo fantasma queya á terra, tremolant.

Lo fill del barber tot dihent:—Are ja t' hi trencat l' olla—s' hi acostá, y desembolicant lo llenzol trobá que á dintre hi havia l' escolá ab una cistella á cada bras, lo qual no content ab los delmes y primicias, tractava de quedarse també ab las darrericias.

La gent del poble envalentonada ab la victoria del sorge, doná tal pallissa á la fantasma desenfantasmada, que desde llavors no tingué mes ganas d' anar pèls vols á espantar ximplés.

¿No veyeu en aquest quento al partit carlista, que fins are havia passejat impunement la bandera del fanatisme per la nostra terra?

Sí: ell també com la fantasma del quento s' aprofitava de la preocupació de nostre partit y dels partits lliberals, qu' en molts puestos se 'l miravan esporuguits ab las finestras tanca-

das, per las esclatxas dels finestrons, com se 'n duya los fruits del arbre de la llibertat.

Ell á la sombra de la nostra creencia en fantasmas y á favor del nostre desconcert, creixia y 's desarrollava qu' era ja una pestilencia.

En Catalunya 's donava á empresas superiors á las forsas que may l' hi havian suposat. En Valencia ab pochos dias llansava al camp de deu á dotze mil homes. A l' Aragó 's despertava. A Castilla feya io mateix. Y en las Provincias del Nort, la sèva voluntat era lley.

Se 'n duya 'ls minyons bons per las armas si 's plau per forsa: organisava batallons, rendia vilas y ciutats, cobrava las últimas gotas de such del pobre contribuyent, y ja semblava que l' Espanya era sèva.

¡A quin temps haviam arribat!..

Pero en l' any 1873 es impossible que ningú crega ab fantasmas.

L' absolutisme, las negras ideas d' aquest partit malvat, únich rival del cólera morbo, no pot ser lo porvenir de una generació que 's precia de civilisada.

Per ço era necessari que de una vegada acabéssim la por y 'l desconcert: era precis que 'ns revestissem de valor, y que sobreposant-nos á tantas humillacions com aquestos fanatichs nos havian inferit, nos llanséssim al camp, seguint las inspiracions de nostres governants, per destruir lo foch de tanta vergonya y de tanta ignominia.

Y ho hém fet: y á la fantasma l' hi hem trencat l' olla.

Per tot arréu, en lloch de adelantar fuig.

A Valencia s' escorra cap á las montanyas. A Aragó y á Castilla en lloch d' asustar á la gent, no hi ha dia que no fugi assustada ella: á Catalunya, tant en Berga, com en Valls, com en la Junquera hi deixa per tot arréu regarons de sanch.

Y en quant al Nort, lo ridícul qu' es la pitjor de todas las derrotas, corona 'l front del estúpit *Niño Boby*.

Farolejant á Tolosa ab disset mil homes se deixa atunyinar per en Loma, y encare no s' hi acosta en Moriones, que lo qu' es are sembla lo fill del barber del quento, fuig desalat, com si sentís olor de castanyas torradas.

Se reconcentra á Estella y la mateixa farum l' entréu. L' imbébil al perdre Estella pert la sèva còrt. ¡Pobre garrinet!

Haurá d' anar á pasturar per las desertas montanyas fret d' esglay, y ab lo fret de l' hivern molt será que 'n surti....

Ah! Poble: are has posat lo dit á la llaga.... Obediencia cega al govern republicá: guerra á la fantasma dels carlins, y l' Espanya es de la República democrática federal.

BATALLARAS

Lo *Correo militar* demana l' indult dels gefes y soldats que s' hajan empassat á la facció.

Dias endarrera no demanava altra cosa que la aplicació inexorable de l' ordenansa.

¿En que quedém?..

En Moriones entra á Estella sense resistencia ab forsas inferiors á las que 'ls carlins hi tenian reconcentradas.

Lo pretendent se queda sense còrt, á no ser que algun pajés de las Vascongadas l' haja acullit en la sèva.

Lo qu' es lo rey de dret *diví* es molt valent. Diu que no 's barallarà may fins que ells sigan *déu* contr' un.

Per ço es lo gefe del partit de déu y patria (panxa.)

S' nan suspés las eleccions qu' estavan convocadas.

En aquets moments no es questió d' elegir personas; lo que s' ha de elegir son medis per acabar ab la canalla carlista, y res mes que medis.

Pochs propósits veyém tant dignes de desinteressat aplauso, com lo que abriga 'l nostre paísá Soler y Plá, ministre de Ultramar de trasladarse á Cuba per veure de arreglar aquell tinglado.

Molt pot fer y molt farà sens dupte, si comensa per moralisar la administració pública, y sab dintre de las ideas sincerament republicanas agermanar tots los interessos y todas las aspiracions, fent que 's dongan un abrá de germá los que fins are s' havian estat des-sangrant en horrible y furiosa guerra civil.

No hi haja privilegis per ningú, ni intemperancias contra ningú. Los qui volian la llibertat, acéptinla de la mare patria, y com respectuosos fills en acabat bésinli las mans. Los qui volian patria espanyola sense recordarse de la llibertat, rebin todas dugas cosas á la vegada, que aquesta es la transacció mes honrosa, mes gran y mes noble.

Los monárquichs de Fransa sembla que tenen fugots.

¡Com treballan per tornar á alzar la monarquia!

Als monárquichs los dihen los *iluminats*.

Jo crech que no serán *iluminats* fins que 'ls hajan caigut á sobre las garrotadas de la revolució.

Lo número tercer del periódich senmanal «El Entreacto» que surt avuy, á mes de una xispeant caricatura sobre la contribució de portas, balcones y finestras porta una curiosa é interessant biografía del actor que treballa al Principal Sr. Calvo, y que recomaném á nostres lectors.

—Entrarém á la capital sense disparar un tiro digueren los cabecillas valencians als llanuts de l' horta.

Y 'ls llanuts de l' horta 's deixaren embau-car.

A Játiva ab una mica mes hi deixan los ossos.

Ells no entran en la capital; pero en cambi are la desanimació *entra* en ells.

Los carlins s' estiman tant ells ab ells, que de tant que s' estiman ja 's grapejan.

En Albiol se celebraba la festa major, y dos cabecillas comensaren á cops de sable y de revólver ells ab ells.

Un corneta tocá á mata-degolla.

Aixó prova que 'ls gossos carlins, cap á l' hivern comensan á sentirse atacats de la hidrofóbia.

Ab quin gust s' empassarán las bolas!

Las forsas de 'n Saballs y del Huguet trobantse á Argelaguer van tenir los fusells apuntats á punt de ferse foch.

Tal vegada no varen arribarse'n á fer perque ells mateixos consideraren que no valian lo tret que haurian invertit.

Lo conegut impressor-litógrafo Sr. Verdager acaba de publicar com en los anys anteriors son celebrat «*Calendari americá*.»

Es un objecte bonich y baratíssim, y en algunas cosas fá dignament la competencia á la CAMPANA.

Cada dia publica á mes del sant, los dias que faltan del any, l' hora en que surten y 's ponen lo sol y la lluna, y al darrera del full un xispeant epigrama, y cada dissapte una xarada, qual solució 's troba 'l dissapte següent.

Lo calendari está adornat ab magnífichs cromos, y 'l ciudadá Verdager que todas se las pensa, s' ha enginyat de tal manera que

un objecte tan preciós, no val mes que quatre ralets.

Vingan á comprarlo á ca'n Lopez y quedarán contents.

Molts son los diputats, l' un dia l' un, l' altre dia l' altre que negan que hajan permès que se 'ls continués la firma en lo manifest de l' esquerra.

Aviat demostraran ab la seva conducta qu' el govern vá fer molt bé en recullirlos lo manifest, per ser un document anónim y subversiu, y per lo tant clandestí.

—Are d' Alicante nos portarán queviures, nos portarán turrons, hasta 'l ministre de la governació en conserva, nos portarán si convé, deyan los cantoners de Cartagena, esperant las fragatas que tornessin de aquella ciutat.

Al arribar á port, no duyan mes que averias.

—Ahont es lo qu' esperavam? esclamaren los cartageners.

—Nos ha escapat per aquestos furats, digueren los piratas ensenyant los bretxes obertas pels projectils de Alicante.

En Sagasta ha fet declaracions alfonsinas. Carlos seté está desconsolat.

Diu que 'ls presidaris de Cartagena son los qui mes se resisteixen á entregar-se.

Es que 'ls presidaris son ja á Cartagena los qui tenen mes per perdre.

¡A tal punt han arribat las cosas!

Per tot arréu los artillers colocats de nou son rebuts ab grans mostrars de alegría.

Mentres los canonets no 's girin may contra la República que ha tornat á colocarlos....

Pero, si may los passés pèl cap als artillers aquesta idea malehida, avants de disparar, posin lo cos davant de las bocas dels canons, evitantse d' aquesta manera la vergonya de semblant ingràtitut.

Encare no entraren los carlins á Valls, tot seguit comensaren lo saqueig.

Son molt amichs de amagar las mans dintre de las calaixeras los partidaris dels manaments de la lley de Deu!

Ab unas quantas estussinadas com la de Valls, las faccions de Catalunya 's ajeuhen per sempre mes baix lo pés de un feix de llenya.

Seria bó que ja antes de Totsants se 'ls indigestés un tip de castanyas calentas y grossas. ¡Goluts!...

REPICHS

En Cabrera no fá mes que viatjar. De Inglaterra á Alemania, de Alemania á Fransa, de Fransa á Inglaterra.

Es á dir: De la Seca á la Meca y de la Meca á la Vall d' Andorra.

No 'u fá per treballar en favor dels carlins, sino per librarse de las sevas impertinencias.

En fi: es un home que no 's pot estar quiet. Sembla que 'ls inglesos lo persigueixen.

Al retirarse de las inmediatecions de Berga, després de la tonyina que 'ls doná 'l brigadier Canyas, deya un rector:

—Vaya un modo d' ensenyarnos la doctrina!..

—¡Perque 'ns diu aixó, Mossen Pau?.. l' hi

respongué 'l seu escolá que l' hi feya d' assistent.

—Pèls cops de canyas qu' hem rebut.

Un carlí 's queixava de que en l' acció de Casserras la seva sola companyia havia tingut 22 morts y 33 ferits.

Y si s' hi anyadeixen los tarats del susto per tota la vida, bè 's pot dir que 'l carlí s' haurá quedat sense companyia.

¡Pobre bestiola!

Los carlins están furiosos contra 'ls seus gefes perque diuhen que en l' acció de Casserras varen trobarse molts cartuxos plens de cendra.

Aixó devia ser algun miracle del seu Deu, que aquell dia devia estar de broma.

Las tropas de la República que sitian á Cartagena, ocupan la Palma.

¡Que la guardin pèls cantoners!

La palma del martiri.

Si poguessem fer bugada neta d' aquesta pandilla que segueix, l' Espanya quedaria com una bassa d' oli.

Mirintho bè nostres lectors y tant pèls caps com as quas, ells mateixos diuhen que 's mereixen.

Campanera
Iturraldelizondo
Galcera Navarro
Talladell
Barranco Orregaray
Valcarlos
Villolairet
Guiuget
Regat Esquerrá
Miranda
Berristany
Farrélio
Cucal Alfonso
Caixa Lizárraga
Quic Oscariz
Penago Savalls
Frigol Cabon
Carlo Segarra
Cadirar Espolet
Camat Soliva
Muxascar
Merendo Nas ratat
Polollo
Castell Cercos.

A. M. Y R. IGUALADÍ.

UN DEBER.

Deixo á mon pare y ma mare.

Entregats al desconsol,

Y deixo l' aimada mia

Qu' es un angelet d' amor.

Vaig á lluitar per la patria,

Puig de la reserva só,

Y es un deber ferho aixis,

Qui 's vulguia dir espanyol.

Per matar l' absolutisme,

Aixis debem ferho tots,

Y brillará, ja per sempre

Pur, de llibertat lo sol.

¡A ells, donchs! ¡á la montanya!

¡Via fora! ¡á ells! minyons;

Que será nostre triunfo,

La gloria de nostres noms.

UN CUSI DE L' ANGELONA.

Diu un periódich que 'l tinent d' arcalde ciudadá Falcó demostra gran zel en la persecució de las palomas que á l' entrada de fosch palulan pèl carrer Nou de Rambla.

Propi es dels falcons la persecució de las palomas.

Molts son los de Cartagena que desertan de la ciutat.

—Casa sense farina las ratas ne fujen.—

Un telégrama deya dias endarrera que las faccions del Nort se reconcentran.

Jo crech que desde que las cosas los van tant malament, no n' están poch de reconcentradas en sí mateixas!..

Volian los insurrectes aná á Alicante per turrons y ab tres ó quatre fragatas van aná á ferhi 'l cantó. Mes saben lo que aquells tontos van trobarhi?..

—Si senyor:

turrons fets d' atmella y sucre.

—Cá: fets de pólvora y plom.—J. R.

En Savalls ha renyit ab en Tristany: aquest ab en Miret; aquest ab l' Alfonso, qui además ho ha fet ab la Blanca, y fins lo Carlets s' ha ficat en la barreja.

Are vé 'l bò.

Llops ab llops s' esgarrapan, ¡Millor!

Aixis no haurém d' anarhi nosaltres pera acabarlos.

Un dia un capellá s' estava badallant.

En aquest moment l' hi entrá una mosca á la boca.

La estrenyé com un gos perdiguer, esclamant:

—Si hagués sigut un lliberal ja hauria fet negoci.

Los defensors del seté ja tindrán menjar per dias, pues l' exercit que are 's forma los dará castanyas, pinyas, estofats, pebrots, carbassas, bolets y molts tonyinas y per poder fer la siesta los dará també pallissas.

J. R.

Los carlins al martxar d' Estella, cridavan traició.

Y tenian rahó al cridarho.

Los han trahit.

Ells se creyan poder resistir y han hagut de tocá 'l dos.

Y han tocat lo dos perque qui 'ls ha trahit ha sigut lo cor.

Cor de carlí, que volen que siga?..

En la Provincia de Zaragossa ha sigut copat un destacament carlista.

L' autor d' aquest susto es lo capitá de la guardia-civil, ciudadá Perruca.

De aixó se 'n diu donar una perruca.

Ha sortit una nova partida manada per un tal Telaranya.

Se 'n dugué de un poble vuitanta....

—¡Moscas?..

Moscas havian de ser aquells homes per deixarse arrossegat per una tranyina.

A Valls entre morts y ferits tingueren los carlins 120 baixas, segons confessió dels cabe-cillas mateixos.

Al principi, no 's creya que n' hi hagués tantas.

Veus' aquí unas baixas que van pujant.

Los carlins que volian entrar á Valls, sense entrarhi bè del tot, lograren son objecte.

O sino que diga tothom: ¡perque s' hi vá á n' als balls?

Per ballar.

Donchs ells ballaren lo fandango, com ningú l' ha ballat may.

Jo ja sè á la provincia de Tarragona, perque 'l batalló Fijo de Ceuta espanta tant á n' als carlins.

Siscents homes que 'l componen, s' obriren pas al través de mes de dos mil que s' estaven al derredor de Valls.

Pero als pobres carlins, tant sols lo nom de «Centa» 'ls dona cólica.

Com que allà hi tenen de purgar las sévas maldats!..

Proba clara de lo anterior, es que á mes de 500, del susto los van caure las armas de las mans.

O sino que mirin lo parte oficial que diu que se 'ls van recullir 500 armas.

CANTARELLAS.

Quan te miro estich contenta
y te torno á mirar luego
perque penso qu' es senyal
que tinch vista y no soch cego.

No 't vull esperá al cantó
com fá lo senyor Batista
perque no 's pensi la gent
que jo soch cantonalista.

A la porta de una iglesia
vaig veure plorá un rector,
y es que no trobá la Tona,
al tornar de la facció.

T. DE R.

M' agradas per lo sencilla
Rosa, y per lo teu bon cor;
mes ay, nena, tens tres faltas:
lletja, dona y sense dot.

Per pintar al natural
á D. Joan l'hi falta escola;
mes vosté senyora Agnès
tè mes art, se pinta sola.

Per tú nena donaria
tot quan tinch no 'n duptis pas;
y mes dich, daria, noyas
mil com tú, per Castelar.

Antes per ser federal
no 's féu nostre casament,
are dius que 's tiri avant?..
Donchs me 'n passó á intransigent

Pau, si 't fessis ab D. Carlos
te 'n lluria mes la pell.
—No pot ser: val mes ser pobre
que no amich de semblant gent.

G.

QUINCENTOS

—Aqui, apa, Mossen Jordi, deya cridant un carlí en l' atach de Valls.—Aqui que tinch un sorge presoner.

—Donchs bé: si 'l tens, pòrtal, l' hi responia Mossen Jordi.

—Ja 'l duria: pero es qu' ell no 'm deixa anar.

Deya un rectó á un dels seus feligresos:

—¿Com es que diumenje no vas portar l' oli á la llántia de San Roch?

—Pare, perque..... perque lo vaig tirar á la payella per fregirme una arengada.

Passaba una jamona per un carrer de Sevilla, quan se l' hi acostá un xulo y l' hidigué.

—Vaya con Dió guena moza.
—Home ciento no podé ict de ute otro tanto.
—¿Poqué no miente uté como yo?

Una senyora vá per testimoni de un plet. Lo jutje l' hi pregunta:

—¿Quants anys tèn?

—Trenta, respon la senyora.

—¿Trenta diu? ¿Com pot ser aixó?.. Fa tres anys que aquí mateix vá declarar que tenia la mateixa edat.

—Es que jo, senyor jutje no soch d' aquelles que avuy diuhen una cosa y demá un' altra.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR de la Campana.

Han remés xaradas y endavinallas, que segons son mérit serán insertadas los ciudadanos Joan Rafec, Un vilanoví de la Geltrú, Un protector de la CAMPANA, A. M. y R. igualadí, Florit de la Selva, Xino Patrocini, Nela, Un cadiraire, Faliuhet, Cap de Hauna, Pop, F. M., Pau Pallús, Cómich d' Horta, Una brossa de Sant Andréu, Roch Palet de Riera, Avi vell, Un tirador, Carnicer de Vilanova, Vicari de las dansas, Carmela de ca 'l Senyor Jaume, Un bolero, Gestus, Company de 'n Llosas, Picaportas, Un Llagostorenc, é Iscariot. Un Patri-Arca. S' aprofitará algun quento dels que 'ns remet: las cantarellas no filan. —Alá Mahomet. Las sévas tampoch. —F. Lo seu soneto «la Llibertat» está desgui-

JOAN TURON

Capità general del exèrcit de Catalunya

terrat: no tèn accents.—L' Adeo de Figueras. Las cantarellas de vosté tampoch poden anar.—Dolores del hostal. La xarada que 'ns va enviar tèn molts sílabas repetidas ab idéntich concepte, lo qual es defectuós: no es donchs ganas de no servir-la lo que 'ns priva de publicarla.—Xacarratims. Lo que 'ns remet no passa.—Xino Patrocini. Una de las cantarellas de vosté será insertada, una no mes.—A. F. O. Gracias com sempre.—A. M. y R. igualadí. Insertém algo de lo que 'ns envia; 'l epigrama es massa personal.—G. Ll. Lo seu te massa intenció y massa verdura.—Picaportas. No pot anarhi.—Serpseranchrapspops.—Lo que 'ns envia no val pas tant com l' escriure 'l seu nom.—Un home petit. Los versos de vosté tenen molt bona intenció; pero s' arrossegan ab languidés.—Net del Avi. Vosté també es d' aquells que copian los epigramas y 'ls donan per seus? Vaja alerta ab lo Códich Penal.—F. M. Aprofitaré l' epigrama de vosté.—Cap de Hauna. Lo seu en prosa está bé. en vers no.—Faliuhet. Gracias tantas: algo hi anirá.—Un Cadiraire. ¿Que 'n diria de una cadira que tingués las camas desiguals? Donchs coixas son las sévas cantarellas.—Protector de la Campana. Gracias mil pèl seu interés; pero certas cosas no 'ns afectan.—Joan Rafec. Molt será de tot quan nos envia lo que podrém aprofitar.—Ciudadá del Ciri. Lo seu de ciri no crema ni farà lum á la Campana. F. Gior y Ll. Encare que no sigan copiats, los quentos son bastant vells.—Dos macarrons cuyts. Son poch satats per poderse menjar.—Un Hunátich. Aprofitaré las sévas cantarellas.—Escuat. No filia lo que 'ns remet.—Iscariot. Lo que 'ns envia vá pèl drapaire.—Boixompifeg. Un de brut y dos de bé.—Vilanoví de la Geltrú. Aprofitaré alguna cantarella.—Pau Pallús. Y de vosté algun epigrama.—Picaportas. Y de vosté algun quentet.

SOLUCIÓ

á las dos xaradas y a la endavinalla del número anterior.

Si una guerra d' EX-TER-MI-NI contra los carlins se fa diu l' A-VI, que mes un MISTO que la facció durará.

VICARI DE LAS DANZAS DE VILANOVA.

Han endavinat las tres solucions los ciudadanos Xacarratims, Iscariot, Societat de l' anxova, Un llagostorenc, Picaportas, Los dinonistas de Tarragona, Company de 'n Llosas, Socio de la Camarilla, Dolores del Hostal, Un salidair del Circo, Un pillet de Cafeti, Serpsrapseranchspops, F. Toldrá, Un tarrassench enamorat, L' adeo de Figueras, Lo Negre, Gestus, Un Bolero, Casaca, Jhons White del Offi, Avi vell, Nela, Xino Lateta, Francisqueta de ca 'n Bixeda, Xino Patrocini, Un Alelli alocat, Papa natas, Titep, R. F., Chalus Burraira, Una rossa de Alforja, Un sumnia truytas, Un palet de riera, Una brossa de Sant Andréu, Pepet de Tarragona, Un federal de Besalu, Pere Sarasa, Un republicá templat, Un que 's deixa 'l bigoti, Un carboné, Un tronat de Tiana, Samalitroch, Un federal de Santa Coloma de Que-

ralt, Espina de pop, F. C. Butins, Un cómich d' Horta, Los bassons, Lo xicot de la Carmela, Alá Mahomet, Vilanoví de la Geltrú, Un patri-Arca, Boixompifeg, Pau Pallús, Un noy de casa de senyors republicá, Pop, Cap de Hauna, Papanatas, Faliuhet, y dos guetos del síle 11.º

Han endavinat las solucions 1.ª y 3.ª los ciudadanos Carnicer de Vilanova y un llunátich de Vilanova. Las 2.ª y 3.ª las han endavinadas los ciudadanos F. Gior y Ll, La dona de 'n P., Lo Pach de Reus, y un cap de vi. Y la 3.ª no mes l' han endavinada 'ls ciudadanos Del cirij y un tirador.

XARADAS.

I.

Anant jo de hù y segona
per conduhirne 'l convoy
me vaig trobar ab un noy
que venia á Barcelona.

Era un jove ben tractat
que portava hù tres hù;
no pot ser que may ningú
hagi vist res mes honrat.

A las deu del dematí
toch d' alto varen tocar,
alli varem reposar
sens queixarnos del patí.

Varem menjá una dos hù
á hù tres d' un amich séu
es tant cert com hi ha Deu
encare estava dejú.

Una tres hù l' hi vaig dar
qu' á mí 'm servia de manta
y ab una bondat qu' espanta
á hù y tersa la portá.

Li vaig dir dígals no més
que per are estich tercera
que lo hù dos á dos (primera!)
per are no 'm fá pas res.

L' hi vaig doná 'l despedins
una tot qu' era tant bruta,
tant... com la causa absoluta
que defensen los carlins.

UN CÓMICH D' HORTA.

II.

Tinch molt fina la primera,
lo meu dos es regular,
soch un jove com tercera,
tinch tres hù, soch calavera
y bon tot si 't vols curar.

PICAPORTAS.

ENDAVINALLA.

No puch pegá y tinch bastó,
tela sens ser teixidó,
sens ser bano tinch brenilla
y tampoch no só cotilla...
¿Encare no sabs qui só?..

PAU PALLÚS.

(Las solucions en lo próxim número.)

Imp. de la V y F. de Gaspar, Ataulfo, 14.

I. Lopez, editor, Rambla, 20.